

**Vun frieher un heit for Bensmer Leit
Bergsträßer Anzeigebblatt 18.02.1950**

Faßnoachd

Wammer alleweil in die Zeiduna guggd, hot mer däs Gefiehl, daß die ganz Wält verrickt is. Warum solle mers net aa soi, soat sich mit Räächd de Bensmer. Awwer er hot sich sälschd glei die neerige Grenze gezooge. Die annern solle, wannsen Schbaß macht, nor es ganze Joahr verickt bleiwe. Meer in Bensmer sinns nor uff Faßnoachhd, veschdanne! Sou isses heit un sou woars aa frieher.

Ja frieher — Veel Bensmer Leit erinnern sich noch an den koalte Winter im Joahr 1929. In dem Joahr hot Bensmer zum ärschde Mool ganz grouß Faßnoachd gefeiert. Nääwe deene iibliche Veoinsmaskeball un närrische Kabbeowende hot doomools de katholische Geselleveoin sich die Uffgaab geschdellt gehadde, es Faßnoachdsläawe in Bensmer uff beoachdenswärt Heh ze bringe un doodemit gleichzeirig de Fremmewärwung ze diene. De Erfolg hot alle Voraussetzunge weit iwwertroffe. Se häwwe sichs woas koschde losse, die Bensmer Handwäiksleit. Woas doo an Obberwilligkeit un Sälschdlousigkeit uffgebodde is worrn, doodrou kennte sich heit noch manche Bensmer e Beischbeel nemme. Doa un Noachd hot mer ande Vorbereidunge geschafft, bis alles sou weit war. E grouß „Fremdesitzung“ noachem Moschder vunde Meenzer hot veel zor Schdimmung beigetroage. De Prinz Carneval hot doomools de leirer inzwische veschdoorwene Bauunernermer Hoinrich Gondolph oabgäwwe. Unner soim Vorsitz hot sich en Aelferroat zammegefunne Luschdige Lierer, Bideredde un humorischdige Vorfiehrunge, unner deene die Tirooler Senger mit ehre grouße Fieß die Bankkräch, wuu zor däre Zeit ande Doagesordnung woarn, ins lächerliche gezooge häwwe, woarn lang noch es Geschbrech un häwwe faschd ganz Bensmer net mäih ausem Lache gebroocht.

De Hauptmiddelpunkt vum Ganze war awwer där grouße Feschdzugg am Faßnoachdssunndoa, de 10. Fäbruar. Alle Schdadtvärdel vun Bensmer, Grouß un Klaa, woarn schun lang vorhär uffgeforrert woarn ehr Oabordnung zum Zugg ze schdelle un sich sunschd wie drou ze bedeilige. Es war net inde Wind gebloose. Ganz Bensmer war närrisch. Alles hot vum Feschdzugg gebabbelt, jeeres wollt mitmache un vun deene die net mitmache häwwe kenne, hots net an Unnerschditzunge gefehlt. Alles hot geschbannt uffde Sunndoa. Es war bidderkoalt. Awwer schun lang vorde feschdgesetzte Zeit woarn alle Schdroßerend dicht besetzt. In de Hauptschdroaß häwwe sich die Menschemasse geschoowe un gedrickt un unser poar Schutzleit, die wuu mer doomools gehadd hoawwe, häwwe ze duu gehadde, die effendlich Ordnung awwer aa die ordnlich Efnung for den Zugg uffräächd ze hoalte. Däs war e Lääwe. Sou äbbes hot Bensmer vorhät noch net gesähe. Nor schbeerer wann die Winzerfeschedzieg oabgehoalte sinn worrn, woars groad sou!

Aus de ganz Umgäjend woarn die Mensche zamme geschdreemt. Schun am Mojend war de „Ourewäller Expreß“ vun Linnefäls gemäld. Vornwäk isse groußi Lokemodiev kumme. An die woarn Schdickers finf grouße Eisebohwagge ougehenkt. Sogoar e Schloafabdaal war vorgesähe for die, wuu bei de Veträörung vum „Bahnbau Bensmer - Linnefäls“ geschloofe häwwe. Jetz woars sou weit. Die Boh ins Laurerdaal war Wäiklichkeit worrn. Un iwwereal

hot mer ehr Lied gesunge un hot dem nix guures gewinschd, där wuu sich dem „Bahnbau“ inde Wää schdelle deed.

„Die Bahn, die Bahn, de Deiwel helts‘
Vun Bensem bis noach Linnefäls,
Wann där die doch im Leib nor hett,
Wuu schuld is, daß die leeft noch net.
Mer all, mer schdäihn jetz Mann for Mann,
Bis mit där Boh mer foahre kann,
Un fehrt se uns net ball enuff,
Dann woart mer hoalt noch druff!“

Woas sich die Narrn doomools sou schäi ausgemoolt häwwwe, is doch net kumme un es is alles in blooe Dunschd uffgange, woas mer doomools geglaabt hot, mer kennts schun greife.

Wie seschtes Schbrichwort? ---
Mer soll net vorde Hochzig juuchse!“

Punkt ½ 3 hot sich de Bensmer Faßnoachdsumzug in Bewegung gesetzt. Vornwäk sinn zwaa Rieseschutzleit gange, die wuu das Schild mit dem Moddo: „Dem tüchtigen freie Bahn!“ bewoacht häwwwe. Dann zwaahunnert Kinner, all vun owwe bis unne mit Babierschnitzel behengt, daß mer vum Ouzugg goar nix mäih gesähe hot. Die häwwwe mit ehre Klebbern en Radau gemoacht, daß mer soi aije Wort net veschdanne hot. Die Leit häwwwe nor sou geschdaunt, daß mer sou veel Kinner hot uff aamool uffdreiwe kenne. Awwer se woarn doo, däs woar die Hauptsach. Noachem Aelferroat is dann de ajendliche Zug kumme, där wuu alles iwwwertroffe hot, woas mer sich vorhär vuneme Bensmer Faßnoachdszug vor hot schdelle kenne. Wär doo geglaabt hot, Bensem deet nor aus waschächde Bensmer beschdäih, där woar wie vor de Kobb geschloae, wie die veele, bunt zammegewürfelde Velkerschafde vebeigezooge sinn mit Weiwer un Kinner, mit Gail un Aiesel, mit Hunde un Schoof, mit Babbeqeie un sunschdigem Gedier. Doo woarn die Maroggaaner mit ehre weiße Umheng un Kobdicher, zum Daal uff Aiesel un Mauläisel, zum Daal ze Fuß, in ehre Midd die grii Foahn vum Propheet, där wuu joo bekanntlich in soim ajene Land nix gälde duut. - Gääle, schlitzaagige Jabaaner un Russe in Belzkabbe un lange Belzmendel hot drauß unser „Port Arthur“ geschickt gehadde. Sälbschd de Scheneraal „Stössel“, dem wuu „Port Arthur“ im Krieg gäje die Jabaaner fleede gange is, hot net gefehlt.

Dann sinn, schdolz uff ehre Gail, die Grieselindiaaner vebeigererre kumme. Waaß Gott, wuuse all die ächde Waffe un Schilder uffgetrewwe häwwwe. Aa sunschd woarnse sou orschinaalgedrei, daß mer glaawe hett kenne, wäikliche Indiaaner vor sich ze hoawwe. Wieveel Wälschehoahne häwwwe doo ehr Färrern losse misse, um als ächde Oadlerfärrern die lange Färrerhaube zu ziern. Vunde Gens unde Hinkel will ich goar net redde. Vun Ouhrring, Noasering un Reif un Kette hots nor sou geblitzt. — Veel Gelächder hots gäwwe, wies „Leibwäihvårdel“ ougerickt is kumme. Es woarn laurer Leit mit dicke Baich, sou dick, dasse net häwwwe driwwerwääk gugge kenne. Se häwwwe sich die Bäch gehoolte un mit färchderliche Grimasse als „Bauchwaih! Bauchwaih!“ gekresche. – Aaa es Wälschkorneck woar wärdig veträäre. Es woarn Geschdalde debei, vor deene mer sich nett wäiklick färchde kenne. Faschd all die Velkerschoafde häwwwe ehr ajene Musik bei sich gehadde.

Däs woar awwer bis jetz nor die Schbitz vum Zugg. Die Hauptsach is ärschd kumme. E endlous Reih vun Feschdwagge, unnerbroche vun Musikkapälle, Fußgenger un Reirergruppe. Un doo muß heit noch de Bensmer Bauersleit e Loob auseschbroche wärn. Woas die doomools zum Geling vum Ganze beigetroae häwwwe, däs kann nor där fasse, där wuu waaß, woas fore Aeärwed dezuu gehäjert, bis mer soi Wägge un soi Gail souweit hot, daß merse in soueme Feschdzugg mit guurem Gewisse mitmache losse kann.

Zevärrerschd is de „Schdreit um die Stadtfoahn“ kumme. Dann de Kampf ums „Familieboad“- "Die Minneraalquell", um die uns die ganz Umgäjend beneid hot, woar nadierlich aa veträäre. Dann en färdherliche Raach, e Gerumbel un Gerassel — „die Linnefälscher Boh“, „Schdeierschraub" un „Pleitegeier" hot aa net gefehlt. Die „Schdandaale" wuu zor där Zeit ganz Deitschland in Uffruhr gebroacht häwwwe, de „eiserne Guschdav", die letschd Schäisekutsch, de „schwazz Walfisch", die „Bettschooner" all däs woar in Form un Inhoalt in vorbildlicher Oard un Weis veträäre. Im Ganze woarns wie mers heit in de Zeidunge noch noachlääse kann iwwer dreißig Gruppe.

Es woar e gelunge Feschd, däs Faßnoachdsfesched 1929. Leirer hot sichs net zueme alljehrlische Brauch entwiggelle kenne. Die Zeire woarn net dezuu ougedaa un die veel Mieh und Aeärwet hot net im Vehältnis geschdanne zu dem Dank, deen wuu mer noachträglich geäärnt hot.

Jeerenfalls hot Bensem vun 1929 bewiese, woases uff die Baa bringe kann, wanns aannig is.

Die Junge vun heit, die wuu sich joo alle Mieh gäwwwe, die Faßnoachd in Bensem wirrer vun frisch ze beläawe, kammer nor dezuu gradeliern, dasses veschdanne häwwwe, sich vun all deene Auswuchs färn ze hoalte, die wuu mit Räächd de „Faßnoachdsrummel“ in soue schief Lichd gerickt häwwwe. Se solles nor sou weirer mache, Bensem konnen nor dankboar defoor soi.